

Mikko Koskinen

"RAUHAN SATAMAAN"

Äitini Rauha Koskinen kertoi runonsäkein avioliittoon menostaan ja sen alkuvuosista. Isäni Mikko (Nikolai) Koskinen on muistellut samaa asiaa proosan muodossa. Mauno Vaski

"Tapasin äitiä ensimmäise kerra vuon kaksikymmentyheksä." Isä oli mennyt iltamiin Saaroisiin ja tavannut ensin Taunon, äitini vanhimman veljen. Tauno ja Mikko olivat tutustuneet aiemmin joissakin iltamissa tilanteessa, missä hieman hutikassa ollut Tauno oli joutumassa jonkun porukan rökitettäväksi. Mikko oli sivusta seuraten huomannut tilanteen ja mennyt väliin. Lyömiseen ei hänen mielestään ollut pienintäkään syytä. Tällaisesta alkoi heidän elinikäinen kaveruutensa.

"Myö istuttii ja juteltii siin Tauno kans, ko Rauha tul mei kanssua juttelemmua. Mie katsoin, jot tuos taitua olla miul sopiva tyttö ja siint se alko. Pikkuhiljaa aloin ajella usjemi pyöräl sin Suaroisii päi. Alko tulla asjua sin."

Sitten alkoivat Saaroisten satamatyöt ja Mikko meni kivitöihin aallonmurtajaa rakentamaan. "Satamatöihe aikan myö asuttii serkkuin Lauhala Jussi ja Heikki ja mie ens Alekkalas, heijä salis. Ei kukkua meil mittii sanont, mut myö katsottii, et ollua vähä haitaks. Sit myö muutettii Kuapro Sussol. Susso ol lähempiäl meityömuatakii." Alekkala oli äitini isän serkun Aleksanteri Hämäläisen talo. Kuapro Susso oli Susanna Repo.

Kun aallonmurtajan kivityöt olivat loppuvaiheessaan ja miehiä alettiin vähentää, isä otti lopputilin ja meni kesäksi Saaroisten ja Tapparin suurten viemäriojien kaivuuseen. Kun Mikko oli ilmestynyt pyörällä ajaen erään kerran vasta aamulla kortteeriinsa, oli Susso tiedustellut, että mistäs tulet. "Rauhan satamasta", oli Mikon ytimekäs vastaus.

"Mie käin ain sillo tällä Rauha luon kyläs. Ja mis ol tantsiloi, ni yhes kulettii kottii. Hiä ol viel nii nuor, et pit uotella, jot piäsyö laillisie ikkiä. Yhes kulettii par vuotta enne papi uamenta."

"Olha siin sellasta välpuhetta, et yhtie mänö ol itsestä selvä asja. Kihlat ostettii kesäl 31. Kihlaostos käyttii Käksalmes. Kihlajaisii tantsittii mei koton Vaskelas."

Nuoremparin vihki rovasti J.K. Sakkinen Metsäpirtin kirkossa Mikkelisunnuntaina 6.10.1931. Ortodoksista vihkiseremoniaa ei ollut. Häitä juhlittiin seuraavana tiistaina ja keskiviikkona. Juhlat alkoivat tiistaina aamupäivällä morsiamen kotona Saaroisissa ja jatkuivat iltapäivästä sulhasen kotona Vaskelassa.

"Rauha jäi Vaskelua häist. Koton ol kolm huonetta. Peräkammar tul meil. Siin myö asuttii. Jussi-velj män vähä myöhemmi naimisii. Hiä muutti kotvävyks morsiamme kottii. Kaikkii nuor vel, Väinö, ko alko männä naimisii ja hiät ol tulos, ni myö oltii jo lähös."

"Isä ol kuolt ja meitä ol kuus lasta. Olin olt kaks vuotta isäntän, ku mie katsoin, et tämmöses pesäs ei tuu oikie mistii mittii. Miu pit piässä itsenäiseks."

"Myö hankittii asutustila Kämärält, Heinjuojelt, kevvial 1938."

Rauha ja Mikko Koskinen olivat hankkineet naimisiin mentyään jonkun kilometrin päässä Vaskelasta Joussein kylästä maatilan. Viljelivät sitä isän kotona asuen. Joussein tila oli kuitenkin aivan liian pieni kelpolliseksi asutustilaksi.

"Joussei tila mie möin yhel Lauri Mkol. Kämärä tilal mie olin ko toine mies. Nyt mie uon suant mitä mie uon halunt. Kämärä tila ol meil oikie mieleises paikas. Viipuri valtatiel ol tuvast parsattua metrii. Viipurii ol alta kaksikymment kilometrii. Koulu ol lähel. Kämäräjärv ol yhtä lähel ko Taipaliejok Vaskelas."

Raivokasta energiaansa työhön purkavan miehen voimavarat pääsivät nyt ensimmäisen kerran keskittymään määrätietoisesti omien salaisimpienkin toiveitten ja tavoitteitten toteuttamiseen. Tila oli kooltaan 38 hehtaaria. Maat olivat yhtenä lohkona. Peltoa oli 13,5 hehtaaria. Pisin sarka oli isän mittauksen mukaan 28 metriä vaille kilometrin pituinen. Loppu 24,5 ha oli hyvää metsää. Se rajoittui osin Kämäränjärven rantaan. Valmiina rakennuksina tilalla oli vain kolme sarajaa.

Siinä oli viljelys- ja rakennustyömaa. Asuintalo ja sauna rakennettiin ensin. Navetan sementtitiilet isä löi itse. Karjakartano valmistui Talvisodan kynnyksellä. Sen viimeiset naulat isä löi päivää paria ennen kuin tuli käsky siirtyä reservistä asepalvelukseen. Alkoi YH.

Ikioma uusi koti, "Rauhan satamaksi" aiottu, oli valmis muutamia päiviä ennen tuhoutumistaan sodan liekeissä. Evakkotaipaleen vuonna 1946 Ul. Pyhäjärvelle, nykyiseen Karkkilaan päättänyt pysyvä koti sai nimekseen "Metsäpirtti".